

Когато първата стая се изпразни, почнаха втората, най-сетнѣ третата и скоро и тя бѣ очистена.

Сега и тритѣ жени си взеха сбогомъ съ момичето и казаха: „Не забравяй, каквото ни обѣща. То ще ти донесе щастие“.

Когато момичето показа тритѣ праздни стаи и голѣмия купъ прежда, царицата направи свадбата. Младоженецътъ се радваше, че има такава изкусна и пѣргава булка и я хвалѣше много.

Но момичето не забрави тритѣ предачки.

— Азъ имамъ три роднини, каза то; и тѣ сж ми правила много добрини, затуй не искамъ да ги забравя сега въ щастиего си. Позволете ми да ги повикамъ на свадбата и да ги поканя да седнатъ при насъ на трапезата.

— Защо да не позволимъ казаха царицата и царскиятъ синъ.

Тритѣ жени дойдоха на свадбата въ чудно хубави дрехи.

— Добрѣ дошли, мили роднини! — ги посрѣщна момичето.

— Ахъ, каза царскиятъ синъ, какъ можешъ да имашъ такива грозни роднини!

Тогавя се обърна къмъ жената съ голѣмия кракъ и я попита:

— Защо имашъ ти такъвъ голѣмъ кракъ?

— Отъ въртене на колелото отговори тя.

— А ти защо имашъ таквазъ голѣма устна?

— Отъ наслюнчване на жицата.

— А ти защо имашъ такъвъ голѣмъ палець?

— Отъ навиване на преждата.

Младоженецътъ се уплаши и каза: „Отъ сега натакъ моята хубава жена нѣма да взема ленъ въ ржцѣтъ си!

И лѣнивото момиче се избави за винаги отъ умразното предене.

Отъ нѣмски прѣведе: Д. М.

